

Dosarul nr. 2r-217/20

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. : E. Pșenița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

DECIZIE

8 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Magaleas Raisa împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Valgor-Com” privind rezilierea contractului de arendă în agricultură, restituirea terenului agricol și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2020, prin care s-a restituit cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com”, din motiv că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel,

c o n s t a t ă :

La 8 octombrie 2019, Magaleas Raisa s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Valgor-Com” solicitând rezilierea contractului de arendă a terenurilor agricole nr.2 din 01 septembrie 2011, restituirea terenului agricol proprietarului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 20 noiembrie 2019 cererea de chemare în judecată depusă de Magaleas Raisa a fost admisă.

S-a reziliat contractul de arendă în agricultură nr.2 din 01 septembrie 2011, amplasat în extravilanul localității Cotiujeni, r-nul Briceni încheiat între Magaleas Raisa și Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com”.

S-a obligat Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com” să restituie Raisei Magaleas terenul agricol amplasat în extravilanul localității Cotiujeni, r-nul Briceni.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com” în beneficiul Raisei Magaleas suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 150 de lei cu titlu de plata taxei de stat.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 decembrie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com” a declarat apel împotriva hotărârii

Judecătoria Edineț, sediul Central solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2020 nu s-a dat curs cererii de apel declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com”.

S-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării taxei de stat în mărime de 112 lei, fiindu-i acordat termen până la 14 februarie 2020, inclusiv.

S-a explicat apelantului că în cazul în care nu vor fi lichidate neajunsurile în termen, cererea de apel va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2020 s-a restituit apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com” din motiv că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel.

La 11 martie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2020 solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivare, a reiterat că nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece instanța nu a ținut cont de esența circumstanțelor, iar faptele indicate în încheiere sunt eronate.

Recurentul a indicat că, nu a recepționat încheierea instanței de apel din 24 ianuarie 2020.

Nerecepționarea încheierii nu îi poate fi imputată, dat fiind faptul că, nu și-a schimbat adresa și recepționează corespondența la adresa întreprinderii.

Achitarea taxei de stat este interesul apelantului, suma de 112,50 lei nu este una considerabilă și respectiv nu era în interesul acestuia de a nu o executa.

Este demonstrat cert, că recepționarea încheierii instanței de apel din 24 ianuarie 2020, n-a fost primită de nimeni, respectiv careva material probant în acest sens nu există la materialele dosarului.

Astfel, prin soluția instanței de apel, a fost lipsit de dreptul la un proces echitabil.

În opinia recurentului instanța de apel, greșit a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, inclusiv au fost interpretate și aplicate eronat normele de drept procesual civil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs constată că Curtea de Apel Bălți a emis încheierea la 17 februarie 2020.

Potrivit prevederilor art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit avizului de recepție, recurentul a recepționat încheierea de restituire a cererii de apel la 25 februarie 2020 (f.d.97).

Cererea de recurs a fost declarată la 11 martie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.425 din Codul de procedură civilă.

La 27 martie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului copia recursului, (f. d. 99).

În conformitate cu art.426 alin. (2) și (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă.

Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza

recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit.a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Examinând recursul declarat, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii din următoarele considerente.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2020 s-a acordat apelantului termen până la 14 februarie 2020, pentru prezentarea dovezii taxei de stat în mărime de 112,50 lei și a expediat apelantului încheierea, prin intermediul oficiului poștal.

Potrivit adevărului aplicată pe plicul poștal expediat în adresa apelantului, corespondenta a fost returnată instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.85).

Art. 110 din Codul de procedură civilă stabilește că, termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Prin urmare, Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com”, având calitatea procesuală de apelant, trebuie să îndeplinească anumite obligațiuni printre care și existența unui interes în examinarea acțiunii sale, iar în cazul neîndeplinirii prin prisma art.10 Codul de procedură civilă, este ținută să suporte consecințele nefavorabile, rezultate din necunoaștere ori interpretarea viciată a prevederilor legii.

Art. 369 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, reglementează că instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

Respectiv, reieșind din dispoziția art. 369 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă neîndeplinirea indicațiilor instanței de apel în termenul stabilit de instanță, are ca efect pierderea unui drept procedural ce nu a fost exercitat în termenul legal imperativ, fără a aduce atingere dreptului subiectiv civil.

Colegiul reține că, la depunerea apelului, apelantul Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com”, în cererea de apel a indicat adresa, or. Briceni, str. XXX, YYY.

Argumentul recurentului precum că nu a recepționat încheierea de a nu da curs cererii de apel deoarece, instanța nu a expediat-o pe adresa societății și astfel, nu a avut posibilitatea de înlăturare a neajunsurilor indicate de instanță, Colegiul îl consideră neîntemeiat.

În conformitate cu art. 102 alin. (6) din Codul de procedură civilă citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces.

Instanța de recurs conchide că, instanța de apel a expediat corespondența apelantei la adresa indicată de către aceasta, adresă la care instanța a expediat atât încheierea din 24 ianuarie 2020 cât și cea din 17 februarie 2020.

Potrivit art. 183 alin. (1) din Codul civil persoana juridică are un sediu, indicat în actele de constituire.

(3) Adresa poștală a persoanei juridice este cea de la sediu. Persoana juridică poate avea și alte adrese pentru corespondență.

(4) Toate documentele și scrisorile intrate la sediu se consideră recepționate de către persoana juridică.

Prin urmare, instanța a comunicat apelantei actul de procedură la adresa indicată către acestea în cerere de apel și astfel, susținerea recurenței în sensul că neîndeplinirea indicațiilor în termenul stabilit este vina instanței de apel, nu este întemeiată, având în vedere că instanța a respectat legislația procesual civilă, fără ai leza apelantei vre un drept procesual.

Din materialele dosarului rezultă că la sediul apelantului-recurent (persoană juridică) instanța a expediat cu aviz de recepție încheierea din 24 ianuarie 2020.

În temeiul art. 102 alin. (7) din Codul de procedură civilă citațiile și înștiințările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal. Citațiile și înștiințările expediate la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor se consideră recepționate.

Deci, instanța de apel corect a constatat legalitatea îndeplinirii procedurii de citare a apelantului, ținând cont de faptul că corespondența a fost expediată în conformitate cu respectarea dispoziției art. 104 alin.(1) lit. b), art. 105 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

Art. 10 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, statuează că sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Potrivit jurisprudenței CtEDO comportamentul părților în procesul de judecată este foarte important, întrucât comportamentul acestora constituie un element obiectiv și de care trebuie să se țină cont pentru a se determina dacă a fost sau nu depășit termenul rezonabil prevăzut de art. 6 par. 1 din Convenție.

Așadar, termenul legal până la care apelantul putea înlătura neajunsurile a fost depășit.

De asemenea, jurisprudența Curții spune că, ceea ce li se pretinde părților este o „diligență normală” în cadrul procesului de judecată, având drept scop finalizarea acestuia.

Atunci când constată că părțile nu au dat dovadă de o asemenea diligență, acest lucru reprezintă un element obiectiv, în favoarea statului-parte la Convenție.

În concluzie, Colegiul constată că instanța de apel a pronunțat o încheiere legală și temeinică, făcând o aplicare corectă a dispozițiilor art.369 alin.1) din Codul de procedură civilă și a art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel a îndeplinit procedura de comunicare a actelor de procedură, și ca urmare, nu se poate reține că soluționarea cauzei s-a făcut cu încălcarea dreptului acesteia la apărare sau la un proces echitabil.

Prin urmare, Colegiul consideră că, prin restituirea cererii de apel recurentului nu i s-au îngădit accesul liber la justiție protejat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

respinge recursul și de a menține încheierea din Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2020.

În conformitate cu art. 427 lit. a) art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com”.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2020, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Magaleas Raisa împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Valgor-Com” privind rezilierea contractului de arendă în agricultură, restituirea terenului agricol și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru